

Delavska pravica

GLASILO KRŠČANSKEGA DELOVNEGA LJUDSTVA

ŠTEV. 10

LJUBLJANA, DNE 4. MARCA 1937

LETO X.

Po starih tirih

Naših socialnih demokratov življenje prav nič ne uči. Drži se jih prav vestno pregovor, ki pravi: »Kar se je Janezek naučil, to Janezek zna!« Vsa njihova tridesetletna vzgoja je bila v tem, da so se učili krepko udrihati po delavcih, ki niso organizirani v njihovih vrstah, obmetavati jih, če treba, z najgršimi psovki in tudi podtikanjem. Pri zadnjih volitvah v Bratovsko skladnico so se ti dični sodrugi pokazali prav take kot so bili pred leti, pri vsakih volitvah, ali pa tudi v vsakdanjem življenju v podjetjih. Borba, ki so jo vodili za te volitve, presega vse meje dostojnosti. Proti kandidatni listi, na kateri so nastopili krščanski socialisti, so se navalili prav po divjaško, da je v najhujši strankarski borbi težko najti primere. Sredstev niso izbirali, samo da še oni ostanejo na svojih mestih. Te volitve so bile za nje prav značilne in delavstvo ponovno ve s kom ima opraviti.

Z delavskega stališča to njihovo počenjanje ni razumljivo. Pač pa je razumljivo s strankarsko političnega stališča, da na ta način vzdržujejo kader ljudi, ki jim bo v služaju potrebe prišel prav, da bodo gotovi prišli na svoj račun. Prav tako se vidi to njihovo usodno stališče kot da je delavec prav za to na svetu, da se strankarsko izrablja. Na eni strani naj delavstvo izrablja industrijski kapitalizem, na drugi ga pa »delavski« vodje. Če pogledamo na kratko njihove revije, in pa če pomislimo, da nekateri izmed njih danes nimajo za delavstvo bolj važne naloge kot graditi krematorij za sežiganje mrličev, bomo videli, da je vse to udeleževanje socialdemokratskih voditeljev zelo malo resno, najmanj borbeno za delavske pravice ali končno prav nič delavsko. Tako udeleževanje v delavski organizaciji je za delavstvo škodljivo in docela pogubno.

V času največjega razmaha tako duševne kot gospodarske invazije kapitalizma zahteva delavsko gibanje veliko idealizma, požrtvovalnosti, resnosti in precejšnjo mero pameti. S kako težkimi vprašanji se bavijo danes delavski voditelji po skupinah po deželi, kako težko delo je pri raznih posredovanjih, pogajanjih itd. Koliko je v tem delu duševnega napora in tudi dejanskih žrtev, ki jih doprinaša delavstvo v borbi za svoje človeške pravice. V tem je pozitivno delo za delavske voditelje in v tem delu se preizkusijo vsi, komur je na srcu res blagor delavstva. Skozi to težko preizkušnjo gredo tudi socialdemokratski voditelji. Toda videti je, da jih je čas prehitel in da bodo radi ali neradi morali enkrat zaostati ali pa spregledati, v čem je prav za prav njihova naloga. Po starih tirih se ne bo moglo več voziti. Delavske organizacije so za to tu, da si delavstvo po njih pomaga do pravice, ne pa za to, da bodo stregle svojim voditeljem.

Vsa demagogija, vsi v dolgi dobi preizkušeni strankarsko-politični manevri, intrige in vsa druga podobna sredstva iz stare šole, ne bodo tem

Rudarji in kovinarji so volili svoje zastopnike v Bratovsko skladnico

V soboto in nedeljo 27. in 28. februarja so se v rudarskih in kovinarskih revirjih vršile volitve delegatov za krajevne bratovske skladnice. Te volitve so se vršile po novem proporcionalnem volivnem redu, katerega so predvidevale že pravila bratovskih skladnic, katera so stopila v veljavo leta 1933. Šele letos v januarju pa je izdal minister za gozdove in rudnike pravilnik za izvedbo teh volitev. Na podlagi pravil bratovske skladnice in pravilnika za izvedbo volitev je bilo omogočeno, da je s svojimi kandidatnimi listami nastopila tudi JSZ. V nekaterih revirjih, kakor Trbovljah in Hrastniku pa so se »beli« kandidatni listi pridružili tudi narodni socialisti in nekaj socialistov, kateri ne soglašajo z delom svojih sodrugov.

Kljub terorju in umazani borbi, s katero so marksisti šli v volivni boj, so bili doseženi lepi uspehi.

Dosedaj, ko to pišemo, so nam znani naslednji rezultati:

	beli	plavi	rdeči	skupaj
Jesenice	519	440	384	1943
Zagorje	139	75	384	611
Laško	144	—	124	268
Trbovlje	470	—	1257	1727
Hrastnik	91	—	364	455
Kočevoja	20	—	55	75

Na podlagi teh rezultatov bomo v bodoče imeli malo več upogleda tudi v uprave krajevnih — kakor glavne bratovske skladnice.

Volitve same pa so nam dokaz, da tudi pošteno delo zmaga.

Vevški papirničarji se zopet pogajajo

Po daljšem presledku je v petek, dne 26. februarja, prišlo zopet do razgovorov in pogajanj med delavskimi zastopniki in predstavniki »Združenih papirnic«.

Na posredovalni predlog g. bana so predstavniki »Združenih papirnic« izjavili, da odstopajo od zahteve po 10% znižanju plač na 7½%, toda le pod pogojem, da se podpiše kolektivna pogodba. Umaknili pa so nekatere dogovorjene dajatve, in to dopuste, kakor tudi podpore reduciranem. Delavska delegacija je izjavila, da nima pooblastila popuščati od svojih zahtev in mora v tem slučaju pred delavstvo. V nedeljo se je nato v Vevčah vršilo delavsko zborovanje, na katerem so delavski zastopniki poročali o poteku razgovorov. Delavstvo se je na zborovanju odločilo, da na ponudene predloge podjetja ne

pristane, posebno zaradi tega, ker je podjetje umaknilo dopuste in prejšnjo reduciranje. Izjavilo se je, da naj delavska delegacija uveljavi delavske zahteve v celoti. V ponedeljek so se na to vršili ponovni razgovori, na katerih so delavski zaupniki iznesli delavske zahteve. Na teh razgovorih so predstavniki podjetja pristali na to, da se ponudene mezde zaokrožijo navzgor, kar bi znašalo v prilog delavstva ½%. Poleg tega so pristali na razne manjše ugodnosti, katere pa bistveno ne spremenijo sedanjega položaja. Postavljena je bila tudi zahteva po podpisu pogodbe, in sicer mora biti to urejeno do srede, t. j. 3. t. m. Delavska delegacija je nato zopet šla pred delavstvo in mu o tem poročala. O rezultatu tega sestanka in razvoju dogodkov pa prihodnjič.

Kolektivna pogodba za delavstvo in družbo KID podpisana

Dne 24. februarja t. l. so se zaključile razprave jeseniškega delavstva in družbe KID ter se je podpisala nova kolektivna pogodba z veljavnostjo od 15. februarja 1937.

Nova kolektivna pogodba je v temelju popolnoma spremenila vse dosedanje kolektivne pogodbe, ki so odredile odnose delavstva do KID. Sistem nove pogodbe je povzet po

voditeljem pomagale prav nič. Življenje je življenje in gre svojo pot naprej in ne vpraša po nikomur. Zato pa je za delavstvo edino pravilno, če prav spozna čas, v katerem živi in kaj od njega zahteva. Če bo razumelo čas in njegove zahteve tudi preko svojih voditeljev, blagor mu, ako pa bo poslušalo take svoje učitelje, bo pa še lahko dolgo mlatilo po krščanskih socialistih, poleg tega

pa tudi še dolgo trpelo in najbrže še vedno bolj.

Mi take negativne politike ne poznamo. Razumemo čas v polni meri, zato pa nam delavsko vprašanje ni igrača, niti špekulacija, ampak sveta stvar. Delavec naj postane zopet človek v duhovnem in gospodarskem oziru, ne pa sredstvo za izrabljanje komurkoli. Kdo ima bolj prav, pa bomo videli.

meljno mezdo, h kateri se prišteje skupinska doklada. Ta skupinska doklada je razdeljena v osem kategorij in so tako vsi delavci uvrščeni v teh osmih skupinah. Določitev v te skupine bi se morala ravnati po znanju, odgovornosti in stroki dela. Torej: čim višje znanje in čim večja odgovornost dela, toliko višja je skupinska doklada.

Druga zelo važna novost je doklada za osebno usposobljenost. Pri tej dokladi pridejo v poštev samo režijski delavci, ki se jim za njih pridnost pri delu plačuje ta doklada do največ 15% na njihovo skupinsko mezdo. Ta doklada je bolj nejasna reč; kajti smatrati moramo, da smo vsi rdeči pod kožo in se lahko primeri, da se ta doklada odmerja le po jeziku ali obrazu, ne pa po sposobnosti.

Akordi po novi kolektivni pogodbi niso sestavni del pogodbe, tako da podjetje lahko akorde zamenjava, če bi videlo, da so izračunani na podlagi napačne analize. Novost teh akordov je, da podjetje z jamči delavcem, ki izvršujejo delo v akordu, 15% pribitek na njihovo skupinsko mezdo. Če pa vzamemo, da se je na razpravah vzelo v račun na dosedanjo produkcijo povprečno 25%, morajo biti nove akordne postavke postavljene na tej podlagi. Nasprotno pa, če bi akordne postavke znašale samo 15 ali tudi 17%, morda pa celo izpod 15%, to ni več akord in se morajo take postavke popraviti, kar je tudi interes podjetja, da se s takimi postavkami ne vzame volje delavstvu za čim večje garanje.

Nova pridobitev za jeseniško delavstvo so dopusti, ki sicer še ne zadovoljujejo. Vendar je končno to vprašanje prišlo do praktične rešitve. Dopusti se plačajo povprečno na vsakega delavca 4 dni v letu. Vendar se razdeljujejo po dobi let zaposlitve in tako delavec dobi največ po 25 letih 8 dni plačanega dopusta.

Stanovanjska doklada, ki se je dajala v dosedanji višini, je ukinjena. Pač pa se bo ta denar, ki znaša letno okrog 100.000 Din, uporabil za kake druge socialne svrhe in se bo do zaključnega sporazuma glede uporabe tega zneska nalagal pri Bratovski skladnici.

To je površna slika nove kolektivne pogodbe in sicer le v širših obrisih t. j. glede osnovnih sprememb napram prejšnjim pogodbam. Ako računamo čas razpravljanj in to 23 dni za to pogodbo, moramo biti prepričani, da bodo še mnoge nejasnosti in tudi napake, ki jih bo treba tekom praktičnega izvajanja nove kolektivne pogodbe razjasniti in rešiti.

Celjsko okrožje

Celje. V nedeljo 14. marca bo letni občni zbor celjske skupine. Sleherni, ki je količkaj zaveden, mora priti na to naše letno zborovanje, kjer pregledujemo svoje delo, delamo načrte, si izvolimo vodstvo in stopimo sveže in z veliko močjo v novo poslovno leto. Polna udeležba mora biti naš cilj za letošnji občni zbor, delo za skupnost pa naše vodilo!

Poziv tržiškemu delavstvu

Tržič, 23. febr.

Odkar stoji Tržič, domuje v njem obrt in industrija. Od jutra do mraka so garali kakor danes. Z žuljavimi rokami, v trudu in znoju so preživljali sebe in svoje družine kakor danes. Toda zadovoljni so bili stari Tržičani bolj kakor danes. Manj podjetij je bilo, toda bede in današnjega siromaštva niso poznali.

Mnogo časa je že poteklo od takrat in mnogo se je spremenilo. Povečala in razmnožila so se podjetja, z njimi vred pa tudi revščina in brezposelnost. Kje je krivda? Starih podjetnikov in industrijalcev, ki so priznali delavca za svojega bližnjega in svojega sočloveka, ni več. Delavska borba za pravico je bila starim Tržičanom nepoznana. Zato so bile tudi delavske organizacije nepoznane in nepotrebne. Danes pa to ne drži več in tisti, kateri se še vedno oklepajo tega starega načela, so bili že in bodo še kridbo razočarani.

Potreba strokovnih organizacij je v tolikih podjetjih, kot jih imamo danes v Tržiču, morda večja, kot pa marsikje drugje. Kaj boš sirota počel osamljen proti tistim, katerim si izročil na milost in nemilost? Kaj bo počel tvoj organizirani tovariš ali tovarišica, če pa mu ti s svojo nezavednostjo mečeš polena pod noge in nevedno pomagaš tistim, kateri te tlačijo? Veliko jih je, kateri so že spoznali to nesmisel in so združili svoje moči v eno samo silo, v strokovno organizacijo. Mnogo jih je pa še, v nekaterih podjetjih celo vsi, kateri še vedno raje trpe krivice, ki se jim gode, kot pa da bi se temu zlu skupno postavili v bran. Razlika med temi podjetji in tistimi, kjer je delavstvo zavedno in organizirano, se prav dobro pozna. Večina delavstva v takih podjetjih niti ne ve, kaj mu pripada in gre.

Zakaj ta površnost in nepoznanje lastnih pravic? Zato ker se delavstvo, za svoja stanovska, delavska vprašanja tako malo ali pa celo nič ne briga. Sicer je to docela razumljivo, kajti za to je treba neke izobrazbe in podlage, katero pa je mogoče zajeti samo v strokovni organizaciji. Vsi tisti tovariši, kateri že leta in leta delajo v strokovnem pokretu, vedo ceniti važnost strokovnih organizacij. Vedo pa tudi, da se uspehi ne žanjejo kar čez noč, marveč je za vsako stvar treba trdega dela, pa tudi borbe. Vse to je seveda neorganiziranemu delavstvu tuje. Iz tega izvira tudi vse nezadovoljstvo teh neorganizirancev, ako se takoj pri prvem koraku ne pokaže uspeh. Prav nič preveč ni rečeno, ako trdim, da so neorganizirani delavci največja ovira pravemu in uspešnemu delu za obče delavske koristi. Neki gotovi ljudje seveda naravnost žele imeti tako neuko delavsko maso, s katero se potem lahko dela po mili volji. Tako delavstvo namreč ne zahteva obračunov, niti izvedbe tega, kar mu po vseh bojih in človeških postavah pripada. Sicer tega niti storiti ne more, ker nima zato nobene zaslombe in nobene prave podlage, to je strokovne organizacije. Vse to je pri organiziranem delavstvu nemogoče, kajti ono dobro ve, da se v osnovna delavska vprašanja in v ureditve njegovih razmer nima nihče drugič pravico vtikati kakor delavstvo samo. Ker pa delavec v tem vprašanju sam ne pomeni dovolj, zato je tu strokovna organizacija, ki to delo vrši za njega in za vse.

Zopet je pa pri vsem tem treba paziti na to, katera organizacija je res delavska in katera se samo dela delavska. Ljudje, kateri si lastijo mandat nad našim delavstvom, obenem pa pri

vsaki priložnosti, kadar so volitve itd., stiskajo roke liberalni gospodi, ne morejo in ne smejo biti delavski voditelji.

Naša naloga in naloga vseh organiziranih tovarišev naj bo, da razširimo in utrdimo vrste prave delavske organizacije, naše **Jugoslovanske strokovne zveze**, po vsem Tržiču in vseh podjetjih. Vzgojiti moramo delavstvo, katero se bo zavedalo vseh svojih pravic, pa tudi vseh svojih dolžnosti. Le tako delavstvo, ki se bo zavedalo vse svoje moči, pa tudi odgovornosti napram sebi in svojim tovarišem, ne bo

klonilo, pa naj pride nadenj še tak vihar. Našel nas bode pripravljene. Drugače pa smo izgubljeni. Vsi organizirani delavci, posebno pa še člani naše Jugoslovanske strokovne zveze, si moramo vzeti za cilj, da čimprej ne samo uveljavimo svoje pravice, ampak da pritegnemo v to borbo in v svojo sredo vse, ki še do danes stoji ob strani. Kadar bo vse to izpeljano, takrat se bomo lahko postavili pred svetom, ne samo s svojo zavednostjo, ampak tudi z uspehi. Takrat bomo kot en mož povedali vsemu svetu: **Ničesar tujega ne čemo, ampak svoje branimo in svojega ne damo.** Sl. Prešeren.

Franc Bohinc

Javornik, 22. febr. 1937.

Dne 19. t. m. smo spremili k večnemu počitku enega naših prvih članov, tov. Franca Bohinca. Pokojni

je bil prva korenina našega krščansko socialističnega pokreta na Javorniku. Takoj ob ustanovitvi skupine se je vpisal med borce strokovnega pokreta

in ostal v teh vrstah do svoje upokojitve. Marsikdo je v povojnih letih omahnil, marsikdo je odšel v nam sprotni tabor, on je vzdržal in vedno redno mesečno plačeval članarino, tako da je bil lahko za vzgled nam mlajšim. Skoraj 52 let je delal pri KID in vršil svojo službo v zadovoljstvo podjetja in svojih sodelavcev. Dolga je doba 52 let, on pa, trdna gorenjska korenina, je vzdržal. Komaj 6 let je užival svoj zaslužen pokoj med svojimi domačimi in prišla je ura ločitve. Tako padajo naši tovariši - ustanovitelji eden za drugim. Kmalu skoraj ne bo nobene več, a eno je, seme, vsejano, je padlo na rodovitna tla. — Tovariš France! Ob Tvojem grobu Ti kličemo: za načela, za katera si se boril, se hočemo boriti tudi mi ostali, kajti vsi vemo, da le v delu s križem v roki je naša rešitev iz tega zla, ki danes tare človeštvo.

Iz zasedanja banovinskega sveta

Pred 14 dnevi je zasedal v Ljubljani banovinski svet za dravsko banovino. V teku zasedanja se je skupščina pečala zgolj s proračunom banovine. Ker ima ta skupščina zgolj posvetovalni glas, se seveda o posameznih postavkah ali pa o celotnem proračunu ni glasovalo, pač pa so iznašali posamezni govorniki samo svoje želje in mnenja.

Za časa letošnjega zasedanja je tov. Križnik iz Trbovelj zbolel in ni prisostvoval obravnavam. Udeležila sta se ga pa tov. Rozman Peter in Arnež Peter z Jesenic. Ta dva sta se na razpravah pečala tudi z delavskim vprašanjem. Zaradi pomanjkanja prostora v našem listu že prejšnji teden nismo mogli priobčiti nobenega poročila, pa tudi ta teden moremo le na kratko omeniti poročila teh dveh.

Tov. Rozman je v daljšem govoru točno pojasnil pogubno politiko gospodarstva za delavstvo s posebnim ozirom tudi na tekstilno industrijo.

Vedno večje ubožoanje delavstva je slabo poročilo za srečno bodočnost nas vseh. Izjavil je, da naš delavec ne želi ničesar drugega, kot stalno delo, pravično plačo in dostojno preiskrbo za starost. V svojih zahtevah se je dotaknil Inspekcije dela, ki naj svoje delo bolj izpopolni in dobi zato tudi zadosten kredit. Delavstvo naj se tudi od oblasti zadostno podpre v svoji pravični borbi in tudi v stavki. Nadalje zahteva, da se posveča večja pažnja vprašanju inozemcev in naj se izvajajo tozadevni predpisi.

Tov. Arnež je poudaril potrebo po investicijskem posojilu za javna dela, nadalje za delavsko zavarovanje ob času ko delavec obnemore, govoril je o vprašanju naših bolnišnic, končal pa je z mislijo, ako delavec ni za svoje delo primerno plačan, potem je bolje, da tega dela ni. Ako pa se delo vrši, potem je sveta dolžnost tega, ki delo daje, da delavca primerno plača, ne pa tako, da mu pri delu ni živeti in ne umreti.

Doma in po svetu

Proračun je narodna skupščina v načelu sprejela s 190 proti 88 glasovom.

Nekateri poslanci iz Slovenije v splošni razpravi o državnem proračunu niso pokazali posebnega znanja temeljne človeške vljudnosti in so bili njihovi nastopi prava sramota za vse Slovence. Tak prostaški način politične borbe je treba odločno pobijati pa naj se pojavi kjerkoli.

Direktna brzojavna zveza med Jugoslavijo in Francijo je bila otvorjena v nedeljo. Zvezo vzdržuje pomorski telegrafski kabel med Igalo v Dalmaciji in Marsujem.

Shod fašista Ljotića so hoteli razbiti belgrajski študentje. Ker jih »leteči oddelki« niso pustili v dvorano, se je razvil živahen pretep. »Letiči oddelki« so bili oboroženi s kratkimi palicami, študentje pa s kamenjem. Demonstranti so razbili vsa okna in šipe na zgradbi, kjer je bila zborovalna dvorana. Nato pa je nastopilo orožništvo in aretiralo okoli 30 študentov in delavcev, ostalo množico pa razgnalo ter zasedlo vse bližnje ulice. Nato se je

pripeljal »vodjak« Ljotić in se je shod izvršil »v redu in miru«. Ljotić je »obračunal« v svojem govoru z vsemi, ki mu »podtikajo«, da dobiva denar za svojo stranko posredno ali neposredno iz Nemčije. V letaku, katerega so izdali študentje, se trdi, da je Ljotić fašist in da je prodal Jugoslavijo Nemčiji in da je zato narodni izdajalec. To je afera »tehnične unije« razločno in otipljivo dokazana.

Hrvatski fašisti so v Zagrebu razbili upravo »Hrvatskega dnevnika« (dr. Maček), ker ni imel zaprtih prostorov ob času neoficijalne zadušnice za pok. hrvatskim političnim voditeljem dr. Ante Starčevićem. Policija je aretirala štiri razgrajče, jih kaznovala s po 500 din ali 18 dni zapora in jih izročila sodišču.

Angleško oboroževanje povzroča Italiji vedno hujske skrbi. »Gentlemenski« sporazum prav nič ne ovira Anglije pri široko zasnovani in z železno doslednostjo izvajani protitalijanski politiki. Italija je upala, da bo s sporazumom Anglija odtegnila svojo podporo Društvu na-

rodov in priznala v celoti italijansko zmago v Abesiniji. Te dni pa je bil poleg drugih kronanih glav in suverenov ter predsednikov držav pozvan na svečanosti kronanja angleškega kralja tudi abesinski cesar. To in drugi dogodki zadnjih dni vzbujajo v Italiji silno razburjenje in nanovo netijo komaj malo potlačeno mržnjo proti Angležem.

Občinske volitve so se vršile v nedeljo 28. februarja v 8 slovenskih občinah. JRZ je dobila 1900, opozicija 1200 glasov. JRZ ima 7 občin, opozicija 1 (Križe pri Tržiču).

Veliki fašistični svet razpravlja in sprejema že pripravljene naredbe o povečanju in pospešenju italijanske armade, zlasti brodogoja in letalstva. Te naredbe so nujne spričo orjaških načrtov Angležev. Vprašanje je samo, kje bo Italija vzela denarna sredstva.

Kljub 12 letni akeiji fašistične vlade se noče pa noče ustaviti padanje rojstev v Italiji. Fašistično časopisje priznava popoln neuspeh te akcije in ugotavlja, da je Italija v teh 12 letih izgubila več kot 15 divizij krepkih vojakov. Sklep je, da treba še 12 let z vsemi sredstvi pospeševati naraščanje prebivalstva. Če pa tudi potem ne bo uspeha, se bo treba udati v usodo.

V pečujskem rudniku črnega premoga je prišlo radi nizkih mezd do stavke. Rudarji so se zbrali pred rudnikom, glasno zahtevajo svoje pravice. Ker se na poziv niso razšli, je orožništvo streljalo v množico in so ostali 4 na mestu mrtvi, več pa teže in lažje ranjenih. Stavka je navzlic žrtvam 280 rudarjev, ki so 3 dni vztrajali brez hrane v rovih, propadla. Podjetje je nato odpovedalo 120 rudarjem. Vsled tega je sedaj nastala nova stavka.

Razmerje med Nemčijo in Avstrijo se tudi po obisku nemškega zunanjega ministra na Dunaju ni zboljšalo. Avstrijska vlada vztraja pri svojih načrtih glede povrnitve Habsburžanov in prav tako glede avstrijskih narodnih socializmov v javno življenje. V teh vprašanjih tudi ni pravega soglasja med Nemčijo in Italijo, katera je še vedno pokroviteljica avstrijske neodvisnosti.

Poljska se pripravlja na novo obliko diktature, katero bo vodil maršal Rydz Smigly, ki bo skušala pridobiti zase kmete z boljšo kmetijsko politiko. Vse demokratične kmečke in delavske stranke zahtevajo svobodne volitve.

Diplomatska afera je nastala zaradi udeležbe nemškega in italijanskega poslanika na pogrebu dveh romunskih fašistov v Bukarešti, ki sta padla v Španiji v vrstah frankistov. Romunska vlada je zahtevala odpoklic teh poslanikov. Sedaj se vrše pogajanja.

Kolonije so novo geslo Hitlerja. Nemški poslanik v Londonu Ribbentrop se že več mesecev brezuspešno trudi pripraviti Anglijo k popuščenju. Težko, da bi Hitler kaj dosegel, ker se nemškim zahtevam upirajo v prvi vrsti angleški dominijoni. Vendar nemška diplomacija menda še ni izgubila vseh nad. Naglašala zlasti, da Nemčija ne bo zlorabila kolonij za novo oboroževanje in Ribbentrop je celo slovesno izjavil, da je »vodjak« pripravljen razorožiti Nemčijo do zadnje strojne puške, če bi to storile tudi druge evropske države. Takim poceni besedam Angleži seveda malo verjamejo.

Zedinjene države ameriške hočejo biti nevtralne v vseh mednarodnih sporih, ki se ne tičejo njihovih koristi. Vendar piše ameriško časopisje, da bi bila Amerika takoj na strani Anglije in Francije, če bi Hitler začel s kakšno vojno.

Mala antanta je slejkoprej trdna obrambna zveza med Jugoslavijo, Romunijo in Češkoslovaško izjavljata češka ministra Hodža in Krofta. Predsednik češkoslovaške republike dr. Beneš bo kmalu prišel v Belgrad, da se znova pokaže ta neupogljiva enotnost. V kratkem se bo vršil tudi sestanek zunanjih ministrov teh držav, ki bo po nekih poročilih morda v Ljubljani. Nedavno tega je italijansko časopisje pozivalo posamezne države Male antante, naj se izločijo iz francoskega vojaškega sistema in priključijo osi Rim-Berlin. Ti pozivi pa niso našli pravega in za Italijo zadovoljivega odziva.

Delavski odri

Zagorje. »Kadar se utrga oblak«. V soboto 6., in v nedeljo 7. t. m., obakrat ob 7 večer, se bo igrala v Zadržnem domu nova slovenska drama »Kadar se utrga oblak«. Vsebinska te drame je globoko pretresljiva in bo vsakdo, ki jo bo videl, odnesel globoke vtise s seboj. Ker je čisti dobiček te drame namenjen JSZ, zato apeliramo na vse članke, naj si jo gotovo ogledajo in za udeležbo tudi pri znanjih in prijateljih poagitrirajo. Na svidenje!

Gorenjskim naročnikom »Delavske pravice« smo priložili v tej številki prospekt trdke Hinka Podjavorske iz Kranja. Trdka zaradi njene solidnosti toplo priporočamo.

Oglašujte v Delavski pravici!
Naročaj Delavsko pravico!

